

idet han talte om at forhøje Lønningerne; det har paa ingen Maade været min Mening, at jeg vilde have, at derved skulde skee Lønningsforhøielse; jeg har kun villet have, at disse Lønningslove, vi saa at sige nu i to Dage efter hinanden have behandlet, skulde være byggede paa samme Principer, og dette forekommer mig at være ganske rimeligt. Nu kan det være, at deraf følger en Udgift, som jeg troede, af 800 Rd., men som jeg nu, efter den ærede Ministers Udtalelse, hører ikke bliver mere end 400 Rd., men, naar man kan kjøbe et rigtigt Principis Gjennemførelse for 400 Rd., saa troer jeg ikke, at man skal ansee dette for at være for dyrt kjøbt. Hvad mig angaaer, har jeg ikke gjort den Bemærkning mod Loven, fordi jeg vilde tvinge Ministeren ind paa den Bane, at forlange høiere Løn for de Embedsmænd, der fortjere under ham.

Tscherning: I § 2 tales der om Noget, som i sig selv ikke er saa aldeles forstaaeligt, nemlig at tillægge En Anciennetet foran en Anden. Den egentlige Anciennetet, saaledes som den her er behandlet i Loven, er jo visse Aars Tjeneste; men visse Aars Tjeneste kan man dog ikke give til en Mand. Man kan stille ham foran en Anden i Genhold til andre Forhold; men man kan absolut ikke give ham visse Aars Tjeneste, naar han ikke har dem. Altsaa det, at ville sætte Regjeringen istand til, ved at indskyde En foran en Anden med Anciennetet foran ham, at give ham et Tillæg af Tjenesteaar, og saaledes en Gageforhøielse, vilde netop være at forrykke Principet i hele Forholdet. Jeg troer, at denne § 2 kun passer til en enkelt særdeles Omstændighed, men egentlig slet ikke til, hvad der forstaaeligheds burde være Tilfældet. Det hænger sammen med Betragtningssmaader og Anskuelser, som vi herfra maae see paa som en administrativ Mystik, med hvilken vi ikke have Noget at bestille. Vi have kun at bestille med at sige: den Gage faaer den Yngste, som tiltræder, saa og saamange Aar skal han tjene for at faae saa og saameget Mere, og kun under disse Betingelser kan Gage erhverves og faaes. Hvorledes Administrationen saa arbejder sig igjennem med sine Anciennetetsbæ-

syn, kommer aldeles ikke os ved. Om Administrationen paa Grund af, at en Mand har staaet i en anden Tjenestegreen, hvor dette Princip ikke hersker, siger: da han var Candidat førend den, saa skal han nu sættes ind foran ham og have Anciennetet og Gage foran ham, naar han kommer i den Tjenestegreen, som der her er Spørgsmaal om, og som forskriver dette Fortrin af Tjenesteaar, bliver dens Sag. Han kan have haft Tjenesteaar paa andre Steder, men han kan ikke have haft Tjenesteaar under denne Lov, og vi bør derfor ikke give ham Tjenesteaar under denne Lov. Disse bør han kun faae, naar han er kommen ind i Domstolen og har været der i saa og saamange Aar. En ganske anden Sag er det, naar man siger: han forflyttes fra et Embede til et andet, og han havde i det Embede, hvorfra han forflyttedes, den og den Gage. Naar han flyttes herind paa en lavere Gage, da have vi allerede Bestemmelser, som omtrent føre til, at det maa skee paa den Maade. Men jeg troer, at vi meget roligt kunne lade § 2 gaae ud; thi ethvert Forsøg, vi ville gjøre paa at forbedre den, vilde være at forstyrre hele Lovens Anordning.

Justitsministeren: Med Hensyn til hvad den ærede Folkethingmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) yttrede, maa jeg tillade mig at bemærke, at Grunden til Bestemmelsen i Lovudkastets § 2 er den, at 1 eller 2 Assessorer ved at ansættes i Retten ere blevne tillagte Anciennetet foran en af deres Formænd. Grunden hertil har igjen været den, at den, der saaledes blev tillagt Anciennetet foran den anden, tidligere søgte Posten tilligemed den anden; men paa Grund af, at man ønskede, at han skulde veeblive i den Stilling, han havde, opgav han dengang at søge Embedet, imod at der blev tillagt ham en saadan Anciennetet for det Tilfælde, at han senere skulde komme ind i Retten. Det vil, som sagt, kun finde Anvendelse paa 1 eller 2 Assessorer. Hele Udgiften ved at fyldestgjøre dette tidligere Forbehold vil maafee kun blive 200 Rd., men Ministeriet har anseet det for uretfærdigt, om de Mand, der ere i det af mig nævnte Tilfælde, skulde blive tilfreds-